



Burgerrechtenvereniging Vrijbit  
T.a.v. mevrouw J.M.T. Wijnberg  
Kruisweg 32  
3513 CT Utrecht

Ministerie van  
Binnenlandse Zaken en  
Koninkrijksrelaties  
Directie Burgerzake en  
Informatiesad

Turfmarkt 147  
Den Haag  
Postbus 20311  
2500 EA Den Haag  
Nederland

Contactpersoon  
Sander Peetboom  
T. 06 - 52 60 52 37  
Sander.Peetboom@rctak.nl

Datum: 12 februari 2014  
Betreft: Gebruik van biometrie en RFID-chips

Kenmerk:  
2014-2031046502  
De kenmerk

Geachte mevrouw Wijnberg,

In uw brief van 8 januari jl. stelt u mij enkele vragen over het gebruik van biometrie en RFID-chips voor paspoorten en identiteitskaarten. Hierbij geef ik u graag antwoord op deze vragen.

U vraagt mij toe te lichten waarom ik van mening verskil met de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de heer Donner, ten aanzien van de bruikbaarheid van de vingerafdruktechnologie voor identificatie en verificatie.

In het algemeen overleg van 27 april 2011 heeft mijn voorganger niet beweerd dat de vingerafdruktechnologie totaal onbruikbaar is voor enige toepassing voor identificatie of verificatie, zoals u stelt. In dit overleg heeft hij gezegd dat er bij het wetsvoorstel voor de centrale reisdocumentenadministratie van uit was gegaan dat de bruikbaarheid van vingerafdrukgegevens voor identificatie en verificatie door de verdere ontwikkeling van de techniek zodanig zou verbeteren dat ten tijde van toepassing van de wet de vingerafdrücken voor deze doeleinden gebruikt zouden kunnen worden. In 2011 is geconstateerd dat dit toen nog niet het geval was. Om deze reden werd toen besloten dat het niet opportuun was de vingerafdrücken in de reisdocumentenadministratie op te slaan en is besloten de opslag van de vingerafdrücken te beëindigen.

Er is geen sprake van een meningsverschil tussen mijn voorganger en mij. In het debat met de Tweede Kamer over de wijziging van de Paspoortwet op 19 september 2013 is ook gesproken over de bruikbaarheid van de vingerafdrücken. In dit debat heb ik opgemerkt dat we op dit moment nog niet zoveel hebben aan de vingerafdrücken in het paspoort, omdat deze op dit moment nog niet uitgeloozen kunnen worden naar andere doeleinden. Dat betekent dus niet dat vingerafdrücken in het algemeen geen nut hebben. In datzelfde debat heb ik ook gemeeld dat vingerafdrücken een bruikbaar middel zijn om iemands identiteit vast te stellen en om identiteitsfraude tegen te gaan. De vingerafdrücken bieden een nieuwe mogelijkheid om vast te stellen of de persoon die het reisdocument gebruikt, ook de rechtmatige houder is.

De EU-verordening stelt duidelijk dat als verificatie van vingerafdrukken niet lukt, dit niet automatisch leidt tot ongeldigheid van het document.

Vervolgens refereert u aan mijn opmerking in hetzelfde debat over het feit dat de Europese Commissie en enkele geraadpleegde lidstaten zich niet herkennen in de bezwaren tegen het opnemen van vingerafdrukken in paspoorten. Dit in het licht van opmerkingen die enkele Europarlementariërs in een debat met EU-Commissaris Malmström op 19 april 2012 hebben gemaakt.

Tijdens het debat met de Tweede Kamer op 19 september 2013 heb ik gemeld dat Nederland geen steun vindt bij lidstaten en de Europese Commissie. Ik heb mij niet uitgelaten over standpunten van Europarlementariërs. Europarlementariërs vertegenwoordigen niet het standpunt van de lidstaat waaruit zij afkomstig zijn. Het is dus niet zo, zoals u in uw brief stelt, dat lidstaten in het EU-parlement kritiek hebben geuit.

In uw brief vraagt u mij vervolgens of, en zo ja wanneer en op welke wijze, de Nederlandse regering de Europese Commissie in kennis heeft gesteld van de foutmarges van het gebruikte vingerafdrukstelsel. Nederland heeft de kwaliteit van de vingerafdrukken bij verschillende gelegenheden ter sprake gebracht tijdens bijeenkomsten van het zogenoemde "Article 6 Committee". Dit comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten van de Europese Unie en voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Europese Commissie, ondersteunt de Europese Commissie bij onder meer het opstellen van de specificaties die voortvloeien uit de Europese verordening over de normen voor de veiligheidskenmerken van en biometrische gegevens in door de lidstaten uitgegeven reisdocumenten.

In uw brief vraagt u mij of ik mij wil uitspreken over de betekenis van de uitspraak van het Europese Hof van Justitie in de zaak Schwarz (C 291/12) over de opname van vingerafdrukken in paspoorten. Het Hof heeft bevestigd dat de Europese bepaling die het opslaan van vingerafdrukken voorschrijft rechtmatig is. Daarnaast is uitgesproken dat de verordening als zodanig geen rechtsgrondslag biedt voor een eventuele centralisatie van verzamelde gegevens of voor het gebruik van deze gegevens voor andere doeleinden dan dat van voorkoming van paspoortvervalsing en frauduleus gebruik van paspoorten in het streven de illegale binnenkomst van personen op het grondgebied van de Unie tegen te gaan. Wel wijst het Hof erop dat de verordening expliciet openlaat dat voor andere opslag of gebruik het in het leven roepen van een zelfstandige rechtsgrondslag in nationaal recht mogelijk zou zijn. Het arrest van het Hof komt overeen met het standpunt van het Nederlandse kabinet.

In uw brief wijst u er ook op dat het Hof er in het arrest onder meer aan herinnert dat artikel 1, lid 2, van verordening nr. 2252/2004 bepaalt dat vingerafdrukken enkel mogen worden bewaard in het paspoort zelf, dat "exclusief in het bezit blijft van de houder ervan". U vraagt hoe de zinsnede "exclusief in het bezit blijft van de houder ervan" zich verhoudt met het feit dat het paspoort Rijkseigendom is en dat paspoorten soms moeten worden afgegeven, bijvoorbeeld voor het verkrijgen van visa. Ik wijs u erop dat ook Duitse paspoorten Rijkseigendom zijn en ook Duitsers paspoorten afgeven ter verkrijging van visa. Dit is niet van belang gebleken voor de uitspraak van het Hof in deze Duitse zaak.

Ten slotte vraagt u mij een tijdelijke voorziening te treffen voor bezwaarden tegen het gebruik van biometrie. Sinds 26 januari jl. worden er in de Nederlandse identiteitskaart geen vingerafdrukken meer opgenomen. Daarmee heb ik voor deze bezwaarden een (overigens permanente) voorziening getroffen. Zij kunnen hiermee voldoen aan hun legitimatieplicht en reizen naar landen die de identiteitskaart als reisdocument accepteren.

Ik vertrouw erop uw vragen hiermee voldoende beantwoord te hebben.

Hoogachtend,  
De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

  
dr. R.H.A. Plasterk